

Man kan f. Eks. godt gaa over til Forslag Nr. 2, som i Virkeligheden aabenbart er det, der har de sagkyndiges største Tilslutning, og paa hvilket de bedst tør stole.

Naar jeg har sagt om alle Vandbygningsvæsenets Forslag, at de gaar ud fra den Forudsætning, at der i dem indeholdes en betryggende Løsning, maa der dog paa den anden Side ogsaa indrømmes Teknikerne i dette Spørgsmaal Ret til nogen Reservation, da man jo ikke maa glemme de overordentlig vanskelige Naturforhold, de her staar overfor. Man kan jo stille Opgaver, der i sig selv er uløselige, eller hvis Løsning er tvivlsom, og Besvarelserne maa da i nogen Grad være paavirkede deraf. Jeg ser godt, at hvis man vil bevare den Tilstand, som det var Hensigten med Loven af 1912 at gennemføre, vil et af de Forslag, der ikke kræver nogen midlertidig Løsning, have stor Tiltrækning. Naar jeg imidlertid ikke har turdet fremsætte noget af dem, skyldes det altsaa, at jeg efter det senest passerede ikke kan have Tillid til, at de yder den fulde Betyggelse.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) omtalte Fiskeriforholdene og fremhævede, at hvis Kanalen lukkedes, vilde det være mange Aar, før der paa ny kunde opstaa et Ferskvandsfiskeri, og man vilde desuden ogsaa opgive den direkte Adgang til Havet samt det Støttepunkt for Vestkystfiskeriet, der snøgtelig vilde kunne etableres i Ringkøbing Fjord, om end ganske vist med betydelig større Bekostning, end man for faa Dage siden gik ud fra her i Tinget. Det ærede Medlem gjorde gældende, at selv om man nu kun gik til en midlertidig Lukning med Villie til at aabne paa ny under mere sikre Forhold, vilde man dog udsætte Fiskeriet for vanskelige, for ikke at sige umulige Forhold i de 2—3 Aar, disse Arbejder vil være. Deri er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Man vil ved Gennemførelsen af dette Forslag berede Fiskeriet overordentlig vanskelige Vilkaar, indtil den endelige Ordning er truffet, men paa den anden Side maa man ogsaa stille sig klart, at hvis man ikke nu naar til en Løsning, der kan siges at være fuldstændig holdbar, bereder man Landbruget overordentlig vanskelige Vilkaar i en Aarrække, som ikke en Gang er begrænset. Hvis Indsnævringen af Hvide Sande-Kanalen ved Hjælp af Foranstaltninger, der ikke kræver midlertidig Lukning, viser sig ikke at være holdbar, vil vi

paa ny staa overfor den samme Situation, der nu har fremkaldt saa megen og saa berettiget Misfornøjelse hos Landboerne omkring Ringkøbing Fjord. Fiskeriet er en betydelig Interesse, og jeg vil gerne medvirke til at imødekomme det, men skal man vælge mellem det og at faa en endelig og sikker Ordning, som om 2—3 Aar giver en stabil Tilstand, er jeg tilbøjelig til at mene, at man er forpligtet til at udsætte Fiskeriet for den nævnte Tilstand i 2—3 Aar fremfor at udsætte Landbruget for en vedvarende Ulykke.

Hvilken teknisk Løsning af dette Spørgsmaal man skal vælge, maa ganske afhænge af, hvilke Tilstande man ønsker indført i Fjorden og dens omliggende Egne, og jeg ser ikke, at man kan faa et bedre Middel til at fastslaa, hvilken Tilstand der bør tilstræbes i Ringkøbing Fjord, end Nedsettelsen af en Kommission, og det netop, som Lovforslaget gaar ud paa, en parlamentarisk Kommission. Om denne Kommissions Sammensætning har flere af de ærede Talere udtalt sig. Jeg skal derom sige, at det ganske rigtigt er Mening, at de 5 Medlemmer, der skulde udnævnes af Ministeriet, skulde være sagkyndige Folk, og det sagkyndige paa hver sit Omraade, Folk, som altsaa repræsenterer Landbrugskundskab, Fiskerikundskab og teknisk Viden. Og jeg tror ikke, der vil være noget undet ved at gøre Antallet af disse sagkyndige større end foreslaaet af Ministeriet, idet man indenfor dette Antal utvivlsomt vil kunne faa de forskellige Retninger fuldt repræsenteret, og idet Kommissionen selvfølgelig ogsaa vil kunne yderligere tilkalde sagkyndige til Raadførelse i særlige Spørgsmaal. At Kommissionen i øvrigt skal bestaa af 4 Medlemmer fra hvert af Rigsdagens Ting, forekommer mig at ville give den en Kontakt med Rigsdagen, der vil være af overordentlig stor Betydning. For denne Kommission vil det nu i Virkeligheden ikke i høj Grad dreje sig om at tilvejebringe Materiale. Jeg tror, at det Materiale, der allerede foreligger, er ganske udførligt og i Hovedsagen vil være tilstrækkeligt til at kunne tage Stilling til Sagen indenfor en rimelig Tid, og til at tage denne Stilling til Sagen synes jeg, at Repræsentanter for de forskellige Partier her i Rigsdagen vilde være særdeles vel egnede. Det bliver dem, som skal tage Standpunkt til Sagen under Vejledning i teknisk Henseende af de sagkyndige, som udnævnes af Ministeriet.

Vel er det saaledes, at dette Forslag ikke fremkalder eller kan fremkalde øje-